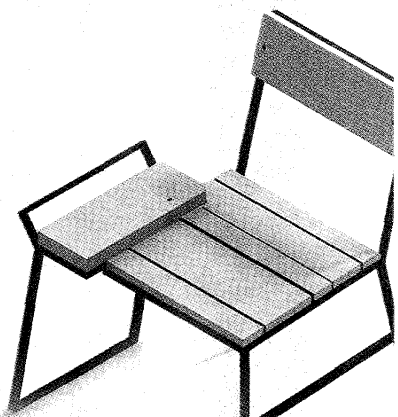
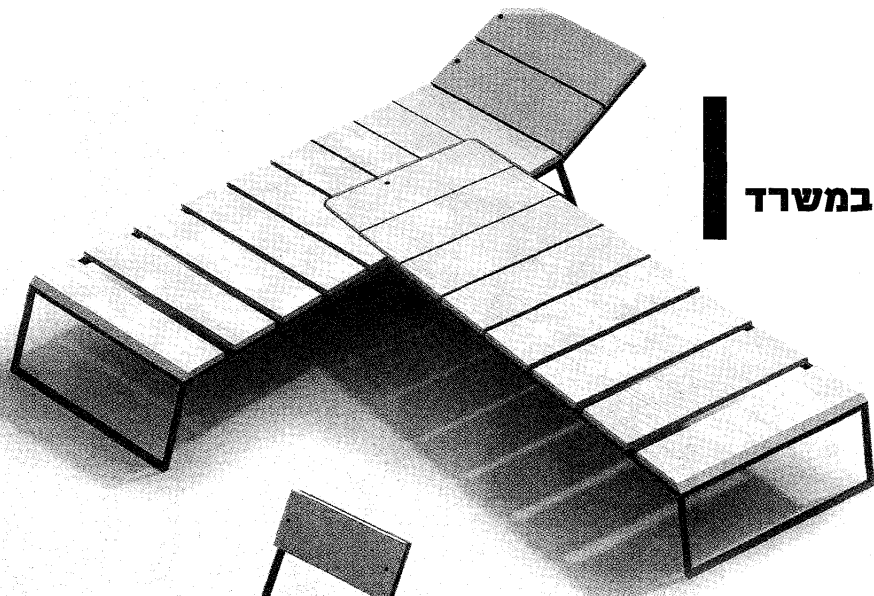

26.3x37.25	1	64	עמוד 64	מגזין G גלובס	10.07.2008	14508299-8
83313						

עיצוב

בבית או במשרד

בוקעים מהביצה

רהיטים שיוצרים אינטימיות.

פרייקט הגמר של ניצן דבי בוחן מצבים שבהם בני אדם משתמשים אלה באלה כמשענת או ככרית. למשל, מושב זוגי שבו נחוצה יד מחבקת שתהפוך למשענת גב, או, כמו בתמונה, מרביץ שבו אחד השוכבים נהנה ממשענת והשני מניח את ראשו על ידו או על כתף חברו.

בפרייקטים שנחשפו בפרונטציה בשבוע שעבר ניכרות הקרנות וחשיבה על מקומו של המעצב האחראי. הן בולטות בפרייקט כמו מערכת נשימה לכבאים של יואב אלימי, שיצא לחקור את כוחות ההצלה מנקודת מבט של "מה חסר ומה ניתן לשפר". הוא חיפש בעיה, ולאחר שמצא סרבול וכבוב זמן במערכות הנשימה הקיימות, ייצב מערכת חלופית, קלת משקל, זריזת לבישה, ובעלת מסכה נוספת להנשמת הניצולים המפוננים. אולג מוסלימוב לקח על עצמו פרייקט שאפתני, כשייצב רכב ספורט לנכים: רכב קטן, דרמטי, שהנהיגה בו דינמית וחיונית, והוא בעל נגישות גבוהה לנהיגה עירונית ולרמת בטיחות משופרת. "עיצוב הרכב אמור לשדר מהירות, דינמיות ויוקרה, וכן להעלות את מעמד הנכה בעיני החברה", הוא אומר.

תערוכת הבוגרים מוצגת בפקולטה לעיצוב, המכון הטכנולוגי חולון, גולומב 52 חולון, עד 20.7.

קענדר. שילוב של קטנוע וטנדר

ברכב שירות עירוני, שנייצבו מטיי ברזילי ואייל מנדל. מלבד היטות קל תנועה ובעל נפח אחסון מרשים, הוא חשמלי ואקולוגי. הרעיון הוא לשפר את הניידות של אנשי שירות שונים, תוך הפחתת הצפיפות בכבישים ומנועור בעיות החניה בעיר.

מה הופך מעצב לבעל מקצוע טוב? האם זה עיצוב צורות ייחודיות להפציה? האם זו האסתטיקה,

הנחות, איכות החומר או אולי החרשנות? המעצב צריך להיות ממציא: עליו להביא בחשבון גורמים כמו צורך, מסה, יעילות וחיסכון, שימושיות, שיווק ושאר שיקולים נרחבים. עיצוב במיטבו הוא כלי לפתרון בעיות, גם כשלא ידענו שיש בכלל בעיה. בוגרי בתי ספר לעיצוב, המסיימים ארבע שנים של לימודים, אמורים לצאת אל העולם המקצועי כשהם מוכנים ומצוידים בכלים להמציא ולשפר הפציה ומוצרים. והמוצר הראשון של כל מעצב בראשית דרכו הוא פרייקט הגמר. בתערוכות הבוגרים, הנפתחות בשבועות הקרובים בבתי הספר לעיצוב ברחבי הארץ – ובראשם בצלאל, המכון הטכנולוגי חולון, שנקר והאקדמיה ויצו בחיפה – רואים רק את קצה הפירמידה. בבסיסה מסתתרים מחקר, תהליכי חשיבה ופיתוח, ניסוי וטעייה, ולבסוף פתרון. קו דק מפריד בין הרעיונות הרעננים של הסטודנטים לבין תחושת הבוסר העולה מהם. גם העיצובים המבריקים ביותר בתערוכות בוגרים לרוב אינם מבשילים לכדי מימוש, בין היתר עקב מיעוט חשיפה לתעשייה.

בחולון החליטו שלא להתפנק השנה בתערוכת הבוגרים, החושפת בפני הציבור את פירות העמל של הסטודנטים. המכון יצר, לראשונה, כמה פומביות שעליה הוצגו שישה פרייקטים נבחרים של בוגרים מהמחלקה לעיצוב תעשייתי, במתכונת של הגשה לביקורת. הסיבה לכך, בין היתר, טמונה ברצון לחשוף את המגוון ואת עומק הנושאים שבהם נוגעים הלימודים במכון, אך גם לחשוף את הסטודנטים להתנסות בפרונטציה מול קהל. "יש כאן משהו שלא יודעים על הצמחת מעצבים צעירים", אומר ראש המחלקה, המעצב עופר זיק, "החלק הנסתר של לימוד מתוך ביקורת, שיפור תהליכים ושכלול רעיונות".

חליפה ליום שאחרי הפצצה

פרייקט של דניל קונדרטיב, שהרחיק אל מחוזות הפנטזיה, אך יצר חליפה המבוססת על טכנולוגיות קיימות. קונדרטיב הציג את יצירתו בסרט אינמציה המשלב גם קטנוע ארכיון ופטריית עשן דיואקטיביות.

במכון הטכנולוגי בחולון מצמיחים בכל שנה מעצבים צעירים. השנה שודרגה תערוכת הבוגרים המסורתית, והוענקה ההזדמנות להציץ לתהליך עצמו. ככה זה נראה הגית פלגירותם

